

STUDIA PIERWSZEGO STOPNIA

Kształcenie słuchu

Kod przedmiotu

Kierunek

Kompozycja i Teoria Muzyki

Specjalność

Teoria muzyki

Typ przedmiotu

Kierunkowy

Wymagania wstępne

Wiedza i umiejętności przewidziane programem szkoły muzycznej II stopnia.

Wymagania końcowe

Zaliczenie ze stopniem

Cele kształcenia

Rozwijanie wrodzonych predyspozycji oraz nabycie umiejętności słuchowych niezbędnych w pracy teoretyka muzyki.

Treści programowe nauczania

Przez cały okres kształcenia zajęcia polegają na praktycznych ćwiczeniach z następujących zakresów: analiza słuchowa, dyktanda muzyczne, korekta błędów, czytanie nut głosem, ćwiczenia rytmiczne, transpozycja, zadania z elementami improwizacji. Zmianie ulega natomiast materiał muzyczny, który stanowi podstawę ćwiczeń (od muzyki dawnej po utwory współczesne) oraz wzrastający stopień trudności zadań. Większość zadań percepcyjnych prezentowana jest w oryginalnym brzmieniu (nagranie).

Efekty kształcenia (uczenia się)

- w zakresie umiejętności

- Student potrafi dokonać słuchowej analizy dzieła muzycznego pod kątem melodyki, metroritmiki, harmonii, barwy, agogiki i dynamiki (K1_U21).
- Student umie prawidłowo odczytać tekst muzyczny głosem (*a vista*) w różnych kluczach solo, z nagraniem akompaniamentem/głosami lub towarzysząc sobie na fortepianie (K1_U14).
- Student potrafi słuchowo (lub wzrokowo) zapamiętać fragment utworu muzycznego (K1_U16).
- Umie poprawnie odtworzyć fragment muzyczny utrzymany w różnej stylistyce, fakturze, przeznaczony na różnorodne składy wykonawcze (K1_U20).
- Potrafi dokonać korekty błędów w zapisie lub wykonaniu dzieła muzycznego (K1_U22).
- Umie tworzyć w wyobraźni fragmenty muzyczne posługując się ustalonymi środkami (np. rytmicznymi, harmonicznymi, fakturalnymi) (K1_U23).

Metody nauczania

1. Analiza słuchowa poszczególnych elementów dzieła muzycznego w przykładach o zróżnicowanej stylistyce i obsadzie wykonawczej.

2. Czytanie nut głosem w różnych kluczach indywidualnie lub zespołowo.
3. Realizacja różnorodnych dyktand: pamięciowych, rytmicznych, melodycznych, harmonicznyc.
4. Korekta i uzupełnianie zapisu w utworach przeznaczonych do wykonania przez różne instrumenty (różne klucze, transpozycja).
5. Próby improwizacji kierowanej przez nauczyciela lub ograniczonej środkami zawartymi w improwizacyjnie uzupełnianym materiale muzycznym.
6. Samodzielna praca studenta w domu nad zadaniami zawierającymi problemy opracowywane aktualnie na zajęciach.

Nakład pracy studenta potrzebny do osiągnięcia efektów uczenia się

ROK	I		II		III	
SEMESTR	1	2	3	4	5	6
Punkty ECTS	1	1	1	1		
Ilość godzin w semestrze	30	30	30	30		
Rodzaj zaliczenia	zs	zs	zs	zs		
LEGENDA	zal – zaliczony; zs – zaliczenie ze stopniem; egz – egzamin; ed – egzamin dyplomowy					

Kryteria oceny

1. Ocena dogłębności analizy słuchowej, liczby zauważonych istotnych elementów dzieła muzycznego oraz umiejętność poprawnego ich nazwania.
2. Ocena precyzji (pod względem intonacyjnym, rytmicznym, artykulacyjnym) wykonywanego fragmentu muzycznego.
3. Ocena szybkości i skuteczności uczenia się fragmentu muzycznego ze słuchu lub zapisu.
4. Ocena dokładności odtworzenia zapamiętanego ćwiczenia z uwzględnieniem wszystkich elementów dzieła muzycznego.
5. Ocena umiejętności wyszukiwania i korygowania różnic pomiędzy słyszonym przykładem muzycznym a jego zapisem nutowym.
6. Ocena przestrzegania ustalonych zasad podczas tworzenia lub improwizacyjnego uzupełniania fragmentów muzycznych.
7. Ocena pracy studenta podczas zajęć oraz regularności i jakości realizowanych zadań domowych.

Literatura (piśmiennictwo)

- Dobrowolska-Marucha D., *Dyktanda muzyczne*, PWM, Kraków 1988.
 Dzielska J., Kaszycki L., *Podręcznik do kształcenia słuchu*, PWM, Kraków 1976.
 Edlund L., *Modus Novus*, Nordiska Musikforlaget, Stockholm 1963.
 Wacholc M., *Czytanie nut głosem*, cz. II i III, PWM, Kraków 1992-94.

Język wykładowy

Polski

Imię i nazwisko wykładowcy

mgr Halina Dulikowska